

LETNO POROČILO JAHRESBERICHT 1994

Fara Bilčovs / Pfarre Ludmannsdorf

Januar / Jänner 1995

Velika noč – dan veselja in upanja. Smo „trčljali“ in še bomo ...

Liebe Pfarrangehörige!

Beginne mit dem Gedanken, genommen aus dem heurigen Spruchkalender: „Es ist traurig, daß wir so oft anfangen müssen; es ist tröstlich, daß wir so oft anfangen dürfen. Wir haben das Jahr 1994 hinter uns und dürfen das Jahr 1995 beginnen. Wir dürfen mit guten Vorsätzen anfangen – im Rückblick 1996 werden wir dann vom Stückwerk reden. Ein guter Vorsatz läßt sich wiedergeben mit den Worten der Mutter Theresa:

*Der Schlüssel zum Glauben ist das Gebet –
Die Frucht des Gebetes ist Glaube –
Die Frucht des Glaubens ist Nächstenliebe –
Die Frucht der tätigen Nächstenliebe ist Freude –
Dieser Weg führt zur Selbstverwirklichung
und Lebenserfüllung.*

Freude gibt Kraft, sagt die Bibel. Dienen wir dem Herrn und untereinander in Freude. Das wünschen wir uns im neuen Jahr vom Herzen.

Als Seelsorger sage ich allen im Pfarrleben Mitwirken-

den ein herzliches Danke und bitte ums Mittung auch in Zukunft. Ein besonders herzliches Danke gebührt der sonntäglichen Altargemeinschaft – diese trägt die Fackel des Glaubens in die Zukunft, hinein in die kommenden Ge-

nerationen. Auch ruht auf den Schultern der sonntäglichen Kirchgänger das Bemühen um den Bruder und Schwester in Not – sowohl in der Nähe als auch in der Dritten Welt. Als eine Gemeinschaft, die betet: „Bitte für uns Sünder“ und „Herr, erbarme dich unser“, versucht sie tätige Nächstenliebe zu üben.

Die Einladung des Herrn zu hören – „kommt alle zu mir, ich will euch helfen“ – wünsche ich allen Pfarrangehörigen vom Herzen. Der christliche Sonntag ist die Kraftquelle für die ganze Woche.

Ich wünsche Dir und mir jede Woche eine Pause, damit Du und ich Gott, den Nächsten und Dich und mich selbst finden. Ein gutes Jahr 1995 wünsche ich allen in der Pfarre. Herr, gib uns dieses Jahr und noch viele Jahre Gelegenheit Gutes zu tun.

Pfarrer

Dragi farani!

Leto 1994 je minulo. Ne moremo ga več oblikovati – samo opisovati. Zlilo se je v preteklost, v večnost. Misli, besede, dejanja so zapisana v božji knjigi. Gospoda prosimo – ko bo odpiral nekoč knjigo našega življenja –, naj nam bo milostljiv.

Preteklost ni več v naši roki in bodočnost še ne, samo sedanjost je dana nam v oblikovanje. V preteklost izrečem besedo zahvale vsem sodelavcem. Gre zahvala župniškemu svetu in pododborom, cerkvenim pevkam in pevci, vsem mežnarjem in mežnarjem, Marijini legiji, farni mladini, birmancem, članicam in članom Živega rožnega venca, ministrantom, organistom, raznašalcem verskih listov, lektorjem, katoliškemu ženskem gibanju ter katoliški prosveti, vsem darovalcem za potrebe doma in po svetu, vsem gojiteljem verske, kulturne in narodne komponente, družinskemu krožku in ne nazadnje nedeljski oltarni skupnosti in vsem faranom.

Ob začetku novega leta se spominjamo vseh sester in bratov, ki so šli pred nami v večnost in jim želimo mir in srečo v gledanju Večnega.

Sebi, v času in stresu nahajajočim, pa si želimo prizadevnost kot bi bilo vse od nas odvisno in zaupanje v Boga – v Njegovi roki smo in vse je od Njega odvisno.

V bodočnost izrečem besedo: prosim. Prosim za nadaljnje sodelovanje vse v zahvali imenovane sodelavce. V skupnosti, v sodelovanju je moč. V skupnosti raste naša vera v Njega, o katerem sv. Pavel piše: Kristus včeraj, danes in na veke.

V molitev vključujem vse farane in prosim: o Bog, pošlji iz nebes svojega angela, ki naj čuva, podpira in varuje vse farane. Želim vsem faranom srečno in zdravo leto 1995.

Župnik

Leto družine 1994

**Družino imamo za važno celico človeškega življenja.
Toda družina je več, je kratkomalo središče življenja.**

Tega mogoče še nikoli nismo tako občutili kakor danes, ko spoznavamo kritične posledice razdvojene družine. Stari so v domovih, sorodniki se odtujujejo. Za otroke nimamo časa in jih vzgaja televizija.

Sicer pa ne smemo s pesimizmom gledati na naše družine. V prvi vrsti gre za to, da ustvarimo vzdušje, ki vodi

skupaj, kar je povezano, in reši, kar se zdi pogubljeno.

Potrebujemo novo vrsto družinske pomoči. Pomoč, ki družini ne stoji ob strani le, ko potrebuje stanovanje, temveč tudi takrat, ko zaradi duševnih stisk eden ne najde do drugega.

V družini naj bi prevladovali toleranca, akceptanca in kompromisi. Vsake-

mu družinskemu članu, neglede ali je to mož, žena ali otrok, gre toplota in varnost. Vsak dan bi vsak moral imeti možnost, da spozna samega sebe in življenjski smoter.

Tako bi družinska skupnost vedno znova oživila in spoznala svojo vrednoto.

V tem smislu smo vsi poklicani, da gradimo mostove med materami, očeti in otroci. Mostove v smislu Viktorja Frankla. To so mostovi od človeka do človeka. In so to mostovi spoznanja in razumevanja, katerih fundament niso kamni, temveč srca.

Anna Gasser

Das Jahr der Familie 1994

Die Familie ist für uns eine wichtige Zelle des menschlichen Lebens. Doch die Familie ist mehr als das, sie ist der Mittelpunkt des Lebens.

Vielleicht haben wir dies bisher noch nie so hautnah erfahren. Heute werden uns die kritischen Folgen der entzweiten Familien bewußt. Die Alten werden in Heime abgeschoben, Verwandte entfremden einander. Mütter und Väter ziehen die Scheidung in Betracht. Da die Eltern keine Zeit für ihre Kinder haben, wird der Fernseher zum Erzieher.

Pessimismus ist aber nicht angebracht. Es geht darum, ein Klima zu schaffen, das zusammenführt, was zusammengehört, und rettet, was verloren scheint.

Angebracht wäre eine Familienhilfe, die nicht nur bei Wohnungsproblemen für Lösungen sorgt, sondern auch bei seelischen, so daß Entzweite wiederum zueinander finden.

In den Familien müßten To-

leranz, Akzeptanz und Kompromißfähigkeit zum Leitsatz werden. Jedes Familienmitglied, ungeachtet ob Mann, Frau oder Kinder, sollten Wärme und Geborgenheit genießen können. Jeder sollte Tag für Tag die Möglichkeit haben, sich selbst und den Sinn seines Lebens zu erkennen.

So könnte die Familie immer von neuem aufleben und ihren eigenen Wert erkennen.

In diesem Sinn sind wir alle berufen, zwischen Müttern, Vätern und Kindern Brücken zu bauen. Brücken nach der Vorstellung Viktor Frankls. Wenn wir zwischen Menschen Brücken bauen wollen, die zum Erkennen und Verstehen beitragen sollen, dann darf das Fundament nicht aus Stein gebaut sein, sondern aus Herzen.

Anna Gasser

GOTT wird helfen

Auf Dich
Herr
hab ich gehofft
Ich werde nicht fallen
in Ewigkeit
In Deiner Gerechtigkeit
befreie mich
und reiß mich heraus
aus der Not

Neige zu mir Dein Ohr
und rette mich

Sei mir
ein Gott, der mich schützt
ein Raum, der mich fest umgibt
Mach mich hell und gesund

Du Herr
bist meine Geduld
Herr
meine Hoffnung von Jugend an

(Psalm 12 aus dem Stundengebet
des Heiligen Franz von Assisi)

Misijonski krožek je pododbor farne-
ga sveta. Že osmo leto skuša pod vodstvom
gospe Trudi Weber skupno z zavzetimi so-
delavkami in sodelavci na farni ravni ure-
sničiti Kristusov evangelij in nekoliko olajšati
bedo ter pomagati potrebnim doma in po sve-
tu. Z akcijami v teku cerkvenega leta kot so to
Družinski postni dan, Brat v stiski in Akcija
treh kraljev, z zbirko na Misijonsko nedeljo in
z denarnim izkupičkom božičnega bazarja je
Misijonski krožek v minulem letu med dru-
gim podprl projekt v Reki „Stanovanjska
enota žena“ z ATS 35.000,-, preko Caritasa
(po gospodu Quendlerju) pomagal ženam v
BiH z ATS 15.000,-, ljudski šoli v Bilčovsu
namenil ATS 5000,- za nakup potrebnih
učnih podlag za integracijski pouk, podprl tri
bogoslavce pri njihovem študiju i. dr.

Pred enim letom

je nastal socialni krožek. Namen tega
krožka je, da podpira domačine pri
oskrbi bolnikov in razdeli denar, ki je
na razpolago socialno šibkim in po-
trebnim.

Del v lanskem letu zbranega denarja
smo prenakazali otroškemu domu v
Spittalu in bilčovskim družinam, ki
imajo begunce, kot podporo k stroš-
kom ogrevanja.

Tudi letos smo soor-
ganizirale božični bazar
in skušale z mnogolič-
no ponudbo predstaviti
trgovino 3. svet (3.
Welt-Laden).

Glavni cilj pa je, da
posredujemo domači-
nom, ki imajo bolnike,
začasno pomoč. To je
npr. pomoč pri oskrbi
bolnikov, prevoz k
zdravniku, nakupovanje
in podobni opravki.

Vsakdo, ki bi rad ko-
ristil te ponudbe, naj
se obrne na župnijski
urad.

Socialni krožek

Pred kratkim so naš župnik dejali, da je Bilčovs ena
tistih podeželskih far, ki vselej največ daruje za potrebne.
Mislim, da je dobro domače počutje v farni skupnosti bist-
vena podlaga za veliko pripravljenost DELJENJA s sestro
in z bratom v stiski. Zato bi se rada zahvalila gospe Kassl in
vsem tistim, ki z njo med letom neutrudljivo skrbijo in dela-
jo za to, da se v božjem hramu dobro počutimo. Bodimo pa
hvaležni tudi za duhovnost, ki smo je v Bilčovsu deležni in
iz katere lahko šele vzraste misijonski duh. Ta misijonski
duh osebno najbolj občutim ob pripravah že tradicionalnega
božičnega bazarja, ko vidim, kako vsa fara dejansko oživi in
pomaga na vseh koncih in krajih. Bolj kot v kakšnem dru-

gem času
se pri tej
akciji čuti-
mo farani
povezani
med seboj,
kar neob-
h o d n o
sproži dia-
log med
nami sami-
mi in ob
koncu kon-
cev s tem
pridobimo
več kot da-
mo.

Marija Filipič

Finančno poročilo za leto 1994 Rechnungsabschluß der

Podružna cerkev Sv. Helena/Filialkirche St. Helena

DOHODKI / EINNAHMEN

Ofer/Opfer	S 9.341,—
Darovi/Spenden	S 30.518,—
Lovsko društvo Bilčovs/ Jagdgemeinschaft Ludmannsdorf	S 11.483,50
Skupaj/Zusammen	S 51.342,50

IZDATKI/AUSGABEN

Dolg iz leta 1992/ Schulden aus dem Jahre 1992	S 85.500,67
Zavarovalnina/Feuerversicherung	S 4.249,—
Mežnar/Mesner	S 5.000,—
Skupaj/Zusammen	S 94.749,57

Stanje dne/Stand am 31. 12. 1994 S - 43.407,17

Podružna cerkev v Želučah/Filialkirche in Selkach:

DOHODKI / EINNAHMEN

Preostanek iz leta 1993/ Überschuß 1993	S 2.060,87,—
Ofer/Opfer	S 6.377,—
Darovi/Spenden	S 1.420,—
Skupaj/Zusammen	S 9.857,87

IZDATKI/AUSGABEN

Zavarovalnina/Feuerversicherung	S 3.153,—
Razsvetljava/Beleuchtung	S 552,10
Mežnar/Mesner	S 5.000,—
Skupaj/Zusammen	S 8.705,10

Stanje dne/Stand am 31. 12. 1994 S + 1.152,77

Podružna cerkev v Velinji vasi/Filialkirche in Wellersdorf:

DOHODKI / EINNAHMEN

Preostanek iz leta 1993/ Überschuß aus dem Jahre 1993	S 94.879,77
Ofer/Opfer	S 15.293,—
Darovi/Spenden	S 10.294,—
Grobina/Grabgebühr	S 1.000,—
Zbirka za električno zvonjenje/ Sammlung für das elektrische Geläute	S 78.690,—
Skupaj/Zusammen	S 200.156,77

IZDATKI/AUSGABEN

Zavarovalnina/Feuerversicherung	S 4.952,—
Razsvetljava/Beleuchtung	S 825,70
Mežnar/Mesner	S 6.000,—
Električno zvonjenje/ Elektrisches Geläute	S 111.204,—
Skupaj/Zusammen	S 122.981,70

Stanje dne/Stand am 31. 12. 1994 S + 77.175,07

Darovali ste ob priložnosti prvih nedelj v mesecu/
Kirchenopfer an den ersten Monatssonntagen S 52.061,—

Članice in člani Živega rožnega venca ter drugi
dobrotniki so prispevali leta 1994 za katoliške misijone/
Mitglieder des Lebendigen Rosenkranzes und andere
Wohltäter spendeten im Jahre 1994 für die kato-
lischen Missionen S 42.671,64

Na hranilni knjižici farne mladine je hranjenih S 18.433,22

O uporabi te vsote se bosta še posvetovala mi-
sijonski in socialni krožek. / Über die Verwen-
dung dieser Gelder werden der Missions- und
der Sozialarbeitskreis beraten.

Vsem sodelujočim pri adventnem bazarju in
vsem darovalcem za farno Caritas gre prirčna
zahvala. / Allen, die beim Adventbasar mitge-
tan haben und allen Spendern für die Pfarrca-
ritas, sei herzlich gedankt.

to 1994 za faro Bilčovs Pfarre Ludmannsdorf 1994

Farna cerkev/Pfarrkirche

DOHODKI / EINNAHMEN

Preostanek iz leta 1993/ Überschuß aus dem Jahre 1993	S	22.338,01
Ofer/Opfer	S	191.453,—
Darovi/Spenden	S	11.754,30
Podpora občine na dan starih/Zuschuß der Gemeinde für den Seniorentag	S	2.000,—
Deli od maš/Stipendienabgabe	S	18.000,—
Deli od pogrebov/Stolgebühr	S	4.950,—
Grobšina/Grabgebühr	S	17.000,—
Obresti/Zinsen	S	2.946,57
Naprej poslani ofer/Durchlaufende Kollekten:		
Katoliški misijoni/Kath. Missionen	S	27.075,—
Akcija treh kraljev/Dreikönigsaktion	S	45.000,—
Družinski postni dan/Familienfasttag	S	60.050,—
Koroška Caritas/Kärntner Caritas	S	27.200,—
Črni križ/Schwarzes Kreuz	S	300,—
Semenišča/Seminare	S	2.700,—
Sveta dežela/Heiliges Land	S	300,—
MIVA	S	7.000,—
Verska vzgoja/Religiöse Erziehung	S	1.600,—
Skupaj/Zusammen	S	441.666,88

**Konto.-štev. farne Caritas
pri bilčovski hranilnici
Konto-Nr. der Pfarrcaritas
bei der Darlehensbank Ludmannsdorf:
31.057.052**

IZDATKI/AUSGABEN

Personalni stroški/Personalausgaben	S	48.450,—
Hostije/Hostien	S	3.705,—
Sveče/Kerzen	S	2.670,—
Izdatki za cerkveno petje/ Ausgaben für Kirchengesang	S	11.777,—
Nedeljsko oznanilo in letno poročilo/Sonn- tägliche Verkündigung u. Pfarrjahresbericht	S	35.872,—
Dan starih/Seniorentag	S	5.229,90
Prvo obhajilo/Erstkommunion	S	2.740,—
Ministrantski dan/Ministrantentag	S	400,—
Gasilci/Feuerwehr	S	2.866,—
Direktorij in K. V. Blatt	S	775,—
Telefon	S	8.471,40
Alu lestvica in kosilnica/ 1 Alu Leiter und 1 Rasenmäher	S	6.590,—
Poprave/Reparaturen	S	4.670,40
Električna naprava in cerkvena ura pri farni cerkvi/Elektrisches Geläute u. Kirchenglocke	S	5.000,—
Pokopališni zid (farna cerkev)/ Friedhofsmauer (Pfarrkirche)	S	35.887,—
Duhovniški grobovi in križ na pokopališču/ Priestergräber und Friedhofskreuz	S	33.240,—
Razsvetljava in kurjava v farni cerkvi/ Beleuchtung und Kirchenbankheizung	S	10.758,60
Kurjava v dušnopastirskih prostorih/ Beheizung in den Seelsorgeräumen	S	8.000,—
Odvažanje smeti in voda/ Müllabfuhr und Wasserzins	S	11.564,43
Davki/Steuern	S	1.353,24
Zavarovalnina/Feuerversicherung	S	13.776,—
List za organiste/Organistenschule	S	980,—
Naprej poslani ofer/Durchlaufende Kollekten (glej dohodki/siehe Einnahmen!)	S	171.225,—
Skupaj/Zusammen	S	426.000,97

Stanje dne/Stand am 31. 12. 1994 S + 15.665,91

Farna Caritas / Pfarrcaritas:

DOHODKI / EINNAHMEN

Preostanek iz leta 1993/ Überschuß aus dem Jahre 1993	S	56.970,—
Adventni bazar/Adventbasar	S	50.160,—
Darovi/Spenden	S	16.474,—
Skupaj/Zusammen	S	123.604,—

IZDATKI/AUSGABEN

Mati Tereza/Mutter Theresa	S	2.000,—
Caritas – „Dom Svete Ane“ v Rijeki	S	30.000,—
Integracija otrok — ljudska šola Bilčovs/ Integration — VS Ludmannsdorf	S	3.705,—
Za begunce/Flüchtlinge	S	2.500,—
Skupaj/Zusammen	S	38.205,—

Stanje dne/Stand am 31. 12. 1994 S + 85.399,—

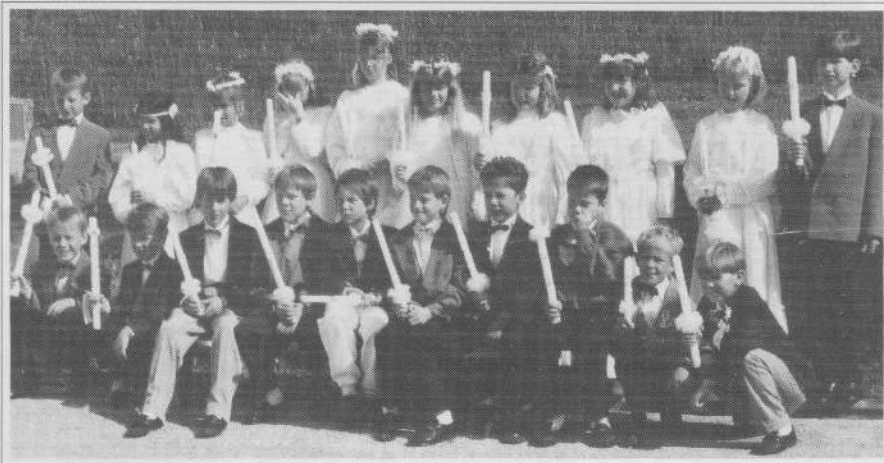
Dušnopastirsko poročilo za leto 1994

V preteklem letu so bili v
fari krščeni tile otroci:

In der Pfarre wurden im Jahre
1994 folgende Kinder getauft:

Melanie Beschta
Natascha Hedenik
Marta Thekla Berchtold
Lukas Manuel Spitzer
Christoph Schellander
Jasna Mischkulnig
Raphael Quantschnig
Jenny Tusch
Markus Schaunig
Stefan Türk
Michael Peter Gaschler
Sabrina Moretti
Hannah Katharina Styles

Da bi rasli ne samo kot človeški
otroci, temveč v milosti tudi kot
Božji otroci. – Gottes Engel mö-
gen sie auf ihren Lebenswegen
begleiten.

Prvo sv. obhajilo je prejelo 23 otrok.
Naj v svetih zakramentih doživijo
bližino Božjega prijatelja Kristusa.

Die Erste hl. Kommunion empfingen 23
Kinder. Mögen sie in den heiligen Sakra-
menten die Nähe und Liebe Gottes erfahren.

Cerkveno so se poročili:

Kirchliche Trauungen:

Marian Lambert Wrulich und
Mira Ursula Gasser

Augustin Jakopitsch und
Anna Reichmann

Werner Paul Kuess und
Anna Martina Privasnik

Bog jim daj milost, da bodo v za-
konu in družini živeli v medseboj-
nem spoštovanju in ljubezni. Naj
negujejo pogovor z ljudmi in z
Bogom. – Christus, der Herr, sei
ihr Begleiter und schenke ihnen
Liebe. Verstehen und die Kraft
des Verzeihens. Mögen sie auf-
einander und auf Gott hören.

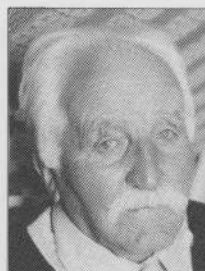
Ena oseba se je vrnila v kato-
liško Cerkev. Smo sestrska in
bratska skupnost. Kristusovo
veselo oznanilo nas vse vabi
bliže v center, kjer je On Kri-
stus. Veselimo se! – Eine Per-
son kehrte in die katholische
Glaubensgemeinschaft zurück.
Christus will, daß wir das Le-
ben in Fülle haben. Freuen wir
uns!

Pred nami so Uns in die Ewigkeit

Naj počivajo v miru! –

Apollonia Samonig
* 29. 11. 1909
† 2. 1. 1994

Lovrenc Bister
* 8. 8. 1901
† 10. 1. 1994

Sebastian Moswitzer
* 15. 1. 1926
† 14. 2. 1994

Franziska Jesenko
* 19. 12. 1913
† 23. 2. 1994

Josef Schöfman
* 13. 7. 1913
† 10. 6. 1994

Josef Weinsak
* 29. 3. 1915
† 10. 6. 1994

Vinzenz Ogris
* 14. 12. 1927
† 20. 6. 1994

Barbara Kropiunik
* 29. 11. 1914
† 21. 7. 1994

Seelsorgebericht für das Jahr 1994

SV. BIRMA

HL. FIRMUNG

Prijeten pogovor v juliju.

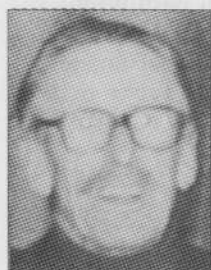
Religionsunterricht einmal anders.

odšli v večnost vorausgegangen sind:

Herr, laß sie ruhen in Frieden!

Bolniških obhajil / Krankenkommunionen: 27

Zakrament bolniškega maziljenja je prejelo 17 bolnikov
Die Krankensalbung empfangen 17 Kranke

Michael Krainer
* 16. 12. 1911
† 1. 3. 1994

Johann Markowitz
* 14. 5. 1915
† 16. 3. 1994

Johann Schellander
* 6. 7. 1917
† 23. 3. 1994

Theresia Andreasch
* 27. 2. 1910
† 18. 5. 1994

Franziska Preliber
* 27. 2. 1920
† 30. 10. 1994

Jakob Mischkulnig
* 21. 7. 1927
† 5. 11. 1994

Ursula Moretti
* 3. 7. 1923
† 24. 10. 1994

Gospod,
Ti sprejemaš
naše rajne
v srečo
večnega
življenja.

Nedeljsko mašo obiskuje povprečno **400 faranov**. Dvakrat v letu se obiskovalci nedeljske sv. maše štejejo.

Den sonntäglichen Gottesdienst besuchen durchschnittlich **400 Personen**. (Am Zählsonntag in der Fastenzeit wurden 435 Besucher gezählt und am Zählsonntag im Herbst 392 Gottesdienstteilnehmer.)

Dve osebi, ki sta se v Bilčovs pri selili, sta zapustili našo katoliško versko skupnost.

Molitev je sila – v molitvi smo združeni drug z drugim in na skrivnostni način z Bogom. Molimo drug za drugega, da ozdravimo.

Zwei Personen, nach Ludmannsdorf zugewandert, haben im Jahre 1994 unsere katholische Glaubensgemeinschaft verlassen.

Beten wir füreinander. Wer betet ist auf dem Weg zu Gott und nimmt andere mit.

SMRT nas uči živeti

To je bila tema predavanja, ki ga je imela Karin Leiter na univerzi v Celovcu. Precej Bilčovščanov in Bilčovščank se je tega predavanja udeležilo. Nekaj misli njenega predavanja hočem podati na tej strani:

Karin Leiter je zvedela leta 1988 za diagnozo „rak“ in hkrati tudi, da ima le še nekaj tednov življenja pred sabo. V tem času je naredila zelo različne izkušnje. Ena izmed mnogih izkušenj je tim. „sindrom telečje juhe“, to je posebna igra, ki jo igrajo zdravi z bolnimi. To pomeni, da bolniki dobijo vse, kar jim pomaga pri zdravljenju. Torej tudi telečjo juho! „Pojej vsaj to juho. Dobro ti bo dela! Potrebuješ jo sedaj!“ – sami dobri nasveti njenih dragih. Smola zanjo, da prav te juhe ne mara. Jezna trdi: če te juhe niti vohati ne more, ji le-ta tudi pomagati ne more! Njeno življenjsko pričakovanje je bilo le nekaj tednov in vse njeno okolje se je podalo na tim. zdravstveni trip. Vsakdo je naenkrat ve-

del, kaj ona potrebuje, kaj želi, kaj je dobro zanjo in kaj je zanjo prav... Nihče pa ni vprašal, kaj želi, kaj potrebuje, kako bi se počutila dobro. „Hočem ti samo dobro... Želim najboljše zate...“ To so stavki, ki posiljujejo. Prav ti stavki onemogočajo, da se bolnik lahko brani (npr. da ne bi pojedel juhe, ki mu nikakor ne tekne). Kako se naj brani, če mu pa vsi hočejo samo dobro? S tem raste nemoč in tudi občutki krivde. Poleg tega se boji, da se ravno ljudje, ki jih v boleznih toliko bolj potrebuje, odvrnejo od njega. Pritisk okolja narašča. Družina, prijatelji, predvsem pa zdravniki in drugi strokovnjaki prevzamejo „komando“ (povelje) nad bolnikom. Vsak od teh ve, kaj je dobro za njega.

Sterben um leben zu lernen

Karin Leiter, seit 7 Jahren krebskrank, setzte sich im Vortrag an der Klagenfurter Universität für die Schmerztherapie, wie auch für eine menschenwürdige Begleitung krebserkrankter Patienten ein. Ihr Aufruf:

„Als Patientin bitte ich alle Begleiter: Meint es nicht dauernd gut! Seid so gut und fragt, was der Kranke will! Fragt nicht irgendwen, sondern den, den es betrifft! „Ich will ja nur dein Bestes!“ – „Das brauche ich selber! Nimm es mir bitte nicht!“

Sam lahko da na razpolago le svoje telo in glavo za preiskave. Vprašanja, ki jih stavi, nihče ne sliši ali pa odreagira z „bomo že videli... to sedaj ni važno... naredi, kar se ti reče... ni treba ti imeti strahu...“ In vendar, bolnik ima strah, grozen strah. S tem, kako se zadrži drugi, kako ravnajo z njim, kako mrmrajo in skrivnostno ravnajo, mu delajo drugi strah. Če se hoče prikriti resnica, je laž očitvena in se čuti. Bolezen prikriva vse preveč, včasih tudi bolnika. On pa ima želje in vprašanja, želi, da bi ga jemali resno, da se mu pusti dostojanstvo in tudi njegova samostojnost. Iz bolnika nastane objekt, ki naj izpolnjuje razne nasvete. Če ostane veliki del vprašanj, ki jih bolnik stavi, neodgovorjen, se strah večja.

Karin Leiter pa poziva tudi bolnike, naj si ne pustijo odvzeti odgovornosti za svoje življenje. Zahtevajo naj odgovore na vprašanja, ki se jim stavijo in se naj branijo tega, kar jim ne do dobro. Seveda se je težko učiti braniti na bolniški postelji, če se tega prej v življenju ni naučil. Že pri vzgoji bi bilo potrebno, da učimo otroke izražati svoje želje in potrebe in da se upajo povedati svoje mnenje. Da že otroci dobijo čut za to, kar je zanje dobro in kar ne.

Kot bolnica prosi vse, ki bolnike spremljajo:

Vprašajte prosim bolnike, kaj želijo! Ne sprašujte drugih, temveč prizadete!

Francka Kropiunig

Du bist geliebt

Ein islamischer Mystiker fragt seine Schüler: „Woran besteht das rechte Verhalten des Menschen Gott gegenüber?“ Sie antworten: „Darin, daß man Gott liebt.“ Der Meister schüttelt den Kopf: „Nicht darin, daß ihr denkt, wir lieben Gott“, spricht er. „Wer denkt, er liebe Gott, der steht noch unter dem Zwang. So sollt ihr sprechen: Ich glaube fest, daß Gott mich liebt. Das ist das rechte Verhalten des Menschen Gott gegenüber.“

„Er hat uns zuerst geliebt“, heißt es im ersten Johannesbrief (4. 19). Das ist der Angelpunkt des christlichen Glaubens. Descartes hat zu Beginn der Neu-

zeit definiert: cogito, ergo sum – ich denke, also bin ich. Dieser Satz greift zu kurz und führt schließlich zu einer verkopften Gesellschaft. Die christliche Alternative, auf den Punkt gebracht (auf den Angelpunkt), lautet: amor, ergo sum – ich bin von Gott geliebt, also bin ich. Das ist der letzte Grund unserer Christen- und Menschenwürde. Diese Grundaussage steht vor allen Aufforderungen und Appellen. Das Christsein beginnt nicht mit dem kategorischen Imperativ (Du sollst Gott lieben), sondern mit dem kategorischen Indikativ (Du bist von Gott geliebt). „Du brennender Gott in deiner Sehnsucht“, sagt Mechthild von Magdeburg.

(aus: Die Kunst sich in Gott zu verlieben von Bischof Franz Kamphaus)

GEDANKEN

zur Erwachsenenbildung

Wozu Erwachsenenbildung propagieren, wenn eigentlich das jugendliche Alter dazu da ist, um Bildung zu erlangen.

Besonders in der heutigen Zeit der vielen Möglichkeiten ist Bildung etwas, wovon jeder nehmen kann soviel er will.

Dies ist wohl so eine Art Pauschal feststellung auf den ersten Blick. Dennoch verhält es sich anders. Schon allein das Wort „Erwachsenenbildung“ sagt uns, daß es sich hier um ein spezielles Bildungsangebot handelt.

In unserer hochtechnisierten und mediengewaltigen Zeit, wird uns von dieser Seite viel an Wissenswerten geboten. Man kommt sich aber doch irgendwie überrannt und halbinformiert vor. Goethes Zitat „Die Worte hör ich wohl, allein mir fehlt der Glaube“ fällt mir dazu ein.

Wie anders ist es da doch einen Vortrag aus berufenem Munde zu hören, es wirkt positiver auf den Menschen ein, wenn er sich auch zu Wort melden bzw. Fragen stellen kann.

Die Institution Erwachsenenbildung soll uns besonders ansprechen und wir sollten uns mehr darum kümmern. Denn es kann nur gut sein, wenn wir uns solchen Dingen öffnen. Zu denken, daß man schon genug weiß

und weitere Bildung nicht braucht, ist gewiß falsch. In einem Bildungshaus habe ich einmal einen vielsagenden Spruch gelesen: „Wo man lernt, da dräng dich mit ins Haus, gescheite Menschen lernen niemals aus.“

Wenn Menschen auf dieser Welt Bildung verachten, verachten sie sich selbst und somit den Nächsten. Den Nächsten mit Verachtung strafen, zeugt von wenig Größe. Man kann eben nur mit Menschen teilen, was man selbst besitzt. Deshalb ist es so wichtig, daß wir aus uns das Beste machen, um unseretwillen und auch der anderen Menschen wegen.

In unserer Pfarrgemeinde versuchen wir auch, daß wir Vorträge jeglicher Art organisieren.

Immer sind sie gut besucht, darum werden wir uns auch in Zukunft bemühen, Vortragende zu finden, die zu uns über verschiedenste Themen sprechen werden. Allen Pfarrangehörigen wünsche ich ein gesegnetes neues Jahr 1995 und daß wir uns da und dort bei einem Vortrag begegnen.

Th. Kö.

Obisk faranov iz Smlednika z župnikom g. Rafkom Kraljem v naši fari.

Peli so zelo ubrano pri maši in pritrkavali v zvoniku. Popoldne smo se vsedli v Sramsicah k prijetnemu pomenku.

Hvala za obisk!
Danke allen Gastgebern!
Hvala vsem gostiteljem!

Otroški zbor „Kresnica“
iz Trsta prepeva
v farni cerkvi.

Kinderchor „Kresnica“
aus Triest auf Besuch
in unserer Pfarre.

Ministrantski dan v

Šmarjeti v Rožu.

Ministrantentag

in St. Margareten
im Rosental.

25. 6. 1994

„Leuchte, Stern von Bethlehem!...“

Weihnachtsfest für unsere Kinder – mehr als
nur konsumorientierte Glitzersternenwelt

Woran denken wir, wenn die Adventzeit naht? An den festlich geschmückten Weihnachtsbaum, an den Duft der Lebkuchen, an fröhliche Weihnachtslieder und an die vielen Geschenke, die uns erwarten?

Weihnachten ist das Fest mit dem Silberschein der selbstgebastelten Sterne, mit dem Glanz der vielen Kerzen, aber auch mit dem Licht der Neonröhren in den überfüllten Einkaufsstraßen.

Sicher – Farben, Glanz, Düfte, Lichter – das alles gehört zum Weihnachtsfest, wie wir es heute feiern.

„Fröhlich soll mein Herze springen“ – so heißt es in einem alten Weihnachtslied. – Aber vielleicht kommen wir dem Sinn des Weihnachtsfestes näher, wenn wir aufmerksam den Zeichen der Evangelisten Lukas und Matthäus folgen.

Da ist zunächst noch nicht das helle Licht, die Freude, die uns zu Weihnachten erfüllt. Da gibt es das Dunkel auf dem nächtlichen Hirtenfeld. Da spüren wir die Angst, die Verlassenheit der verachteten Menschen, die dort draußen Tag und Nacht ihre Herden hüten.

Wir folgen dem beschwerlichen Weg des Suchens, Fragens und Forschens der Weisen auf ihrer langen Wanderung unter dem neuen Stern.

*Kaj ne čepim vse življenje
v svojih navadah, prepričanjih
in udobju
in samo z levim ušesom poslušam,
kar vedo povedati modri?
Kaj ne rečem lagodno:
Pojdite, če boste našli,
pridite povedat tudi meni,
da se grem poklonit!?
Težko je spremeniti
način življenja
in razmišljanja,
primerno prilagojen praktičnosti
in lagodnosti.
Težko se je odpraviti
na pot iskanja
in sprejeti nova tveganja
in nove resnice.
Vendar je najslabše
sedeti v svojem ustaljenem
varnem, udobnem kotu
in upati, da se ni nič spremenilo,
kar bi zahtevalo
napor, odpoved in dejanja.*

Und wir begleiten Maria und Josef auf ihrer mühevollen Herbergssuche. Wir wollen an die Krippe treten, in die Finsternis und Armut in der dunklen Felsenhöhle, in der der verheißene Retter und Messias zur Welt kommt. – Nicht in einem Palast, nicht als reiches Königskind, wie die Weisen es vermuten, sondern ganz nahe bei den Armen und Schwachen, denen er seine Hilfe und Güte schenken will.

So ist auch den Hirten zuerst das Wunder der Geburt verkündet worden, und sie haben die Nachricht mit gläubigem Herzen weitergetragen. Sie haben gespürt: Gott kommt zu uns in die Dunkelheit.

Angelus Silesius hat gesagt:

„Soll er dein Heiland sein und dich zu Gott erheben, so mußt du nicht sehr weit von seiner Krippe leben.“

Diese Worte können unserem geschäftigen Tun vor Weihnachten den richtigen Sinn geben. Das gemeinsame Basteln, das fröhliche Singen und Spielen mit den Kindern, die schönen alten Bräuche, die wir jedes Jahr in der Weihnachtszeit wieder lebendig werden lassen, beziehen sich auf das Jesuskind, unseren Bruder, in dem Gott uns zu Weihnachten ganz nahe kommen will.

Nun ist Gott nicht mehr so unfassbar weit von uns entfernt, sondern er ist sichtbar geworden, hörbar, greifbar.

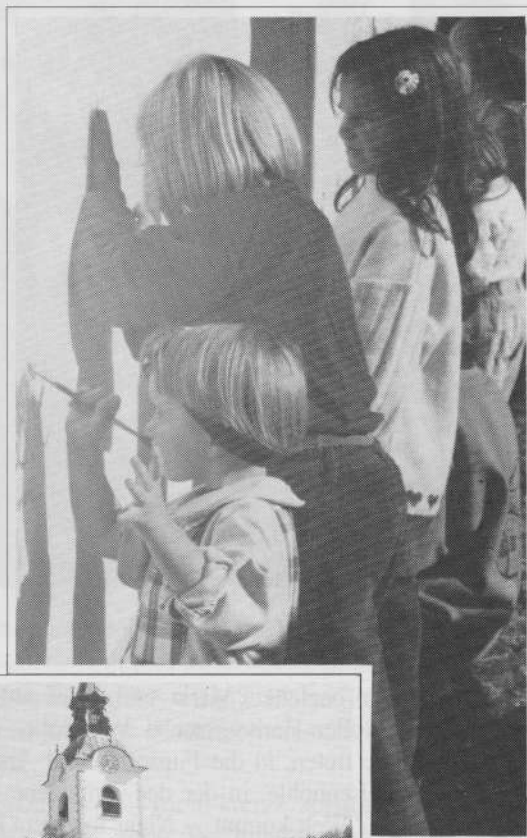
Mit den Kindern können wir ihm auf dem langen Weg der Könige begegnen, wir können ihn ahnen in dem hellen Glanz des Weihnachtssterns und können in den Jubel der Engel und in die Freude der Hirten mit einstimmen, denn „die Güte und Menschenliebe Gottes, unseres Retters, erschien . . .“ (Titus 3, 4)

Rezika Kapus

Družinsko dekanijsko romanje v Št. Janž

16. oktobra 1994 je vabila fara Št. Janž boroveljsko dekanijo na romanje. Tamkajšnji župnijski svet je poskrbel za jed in pijačo za udeležence, za prijetno vzdušje ob petju so poskrbele razne pevske skupine od blizu in daleč. Najbolj zabavali so se gotovo otroci, kot je to vidno tudi na slikah.

Mladinsko delo v naši fari

Na prvi pogled bi si človek mislil, da je mladinsko delo v naši fari zaspalo. Da pa to gledamo iz zelo ozkega vzornega kota, bi pa skušal na kratko razjasniti. Mladinsko delo zajame najprej zelo širok delovni prostor. Začetek tvori birmska skupina, katero vodi in odlično spremlja Ingrid Zablatnik. V tem letu išče mladina nove odnose do sočloveka, Cerkve in Boga. V sooblikovanju nedeljskih sv. maš pride to iskanje v besedilih do izraza. Osnove in temelji so sicer postavljeni, ni pa še garancija za

vključitev v poznejšo mladinsko delovanje. Iz lastnih izkušenj vem povedati, da je pripravljenost mladine za tradicionalne prireditve, kot so to dan starih in mi-klavževanje, nedvomno dobra. Organizacijsko zmogljivost so pokazali predvsem na dnevu starih, kjer so sooblikovali sv. mašo ter pripravili pecivo in jedačo za približno 60 obiskovalcev tega dneva. Vendar za takšne akcije ni potrebna kontinuiteta mladinskega dela. Vem pa, da ima mladina željo po stalnih srečavanjih; v njih žari ustvarjalnost in

spodbudnost ter pripravljenost prevzeti odgovornost. Mladina je v teh letih polna energije in ne trpi mej in okvirov, ki bi lahko njihovo delovanje omejevalo. Išče pa seveda spremstvo in napotke, ki bi jim pomagali pri uresničevanju njihovih ciljev.

Razveselilo me je pa dejstvo, da se je jeseni zbrala peščica mladincev, ki bi rada prevzela iniciativo v mladinskem delu v fari. Prvi korak so napravili mladinci, ko so obiskali v Št. Jakobu tečaj za organiziranje mladinskega dela. Upam in želim mladincem, da bo iz te iskre nastal v letu 1995 velik plamen.

Rupert Gasser

Pomoč sosedom Nachbarschaftshilfe

V stari šoli v Bilčovsu malčki – zdaj že veliki!

**In der alten Schule in Ludmannsdorf die
damals Kleinen – jetzt schon Großen.**

Farno pokopališče

Župnijski svet je 6. 6. 1978 razpravljal o povečanju farne cerkve in sklenil, da se na prostoru, kjer se bo cerkev povečala, nobeden ne pokoplje več. Škofija in spomeniški urad sta povečavo zavrnila. Od tistega časa do danes je število nedeljnikov padlo za 20 procentov – tako povečanje farne cerkve ni več aktualno.

Iz zgoraj navedenih razlogov je župnijski svet 20. 5. 1994 sklenil, da se farno pokopališče zopet odpre za pokopavanje. Letna grobnina za grob znaša 200,– šil.

Pfarrfriedhof

Vor 14 Jahren, als noch mehr als 500 Kirchenbesucher je Sonntag gezählt wurden, war die Vergrößerung der Pfarrkirche aktuell. Aus diesem Grund beschloß der PGR am 6. 6. 1978, daß auf dem Pfarrfriedhof keine Beerdigungen mehr stattfinden.

Die Vergrößerung der Pfarrkirche wurde vom bischöflichen Ordinariat und vom Denkmalamt abgelehnt. Auch verminderte sich die Zahl der sonntäglichen Kirchenbesucher in 14 Jahren um 20 Prozent.

Aus den oben angeführten Gründen beschloß der Pfarrgemeinderat am 20. 5. 1994 die Wiederverwendung des Pfarrfriedhofes für Beerdigungen. Die Jahresgrabgebühr beträgt 200,– Schilling.

Obnovitev strehe na pokopališčnem zidu

Župnijski svet je sklenil obnoviti streho na farnem pokopališčnem zidu na treh straneh. Finančni odbor župnijskega sveta je to misel konkretiziral jeseni 1994. Firmi Gasser ter vsem prostovoljnim pomagačem gre priskrba zahvala.

Laut Beschluß des PGR wurde das Dach der Ringmauer um die Pfarrkirche an drei Seiten erneuert. Für die Durchführung der Arbeiten sorgte der Finanzausschuß des Pfarrgemeinderates. Allen Mitwirkenden, den freiwilligen Helfern sowie der Firma Gasser gebührt Dank.

„Družina, ki skupno moli, ostane tudi skupaj“

(mati Tereza)

Vaška skupnost – vaška družina, ki skupno moli, lahko sprejema drug drugega v svoji drugačnosti.

Tako bi lahko pojmovali Marijin obisk – molitvena srečanja po vaseh.

13 družin je v adventnem času zopet vabilo sosede k molitvenemu srečanju. Udeleženci vseh starostnih skupin smo bili zbrani pri molitvi rožnega venca, petju in pogovoru. Nagovor g. dekana in blagoslov še prav posebno obogatita srečanja. V nas pa zbudi željo, da bolj prisluhnemo Bogu in bližnjemu.

V imenu vseh zbranih molivcev izrekam zahvalo! Je lepo doživetje, ko prineseš Marijin kip v vas k naslednji družini in se udeležiš molitvenega srečanja, katero odlikuje veselje in odprtost do sočloveka.

Misli udeležencev molitvene- ga srečanja na vprašanje:

Kaj mi pomeni molitev?
Was bedeutet mir das Gebet?

Molitev me zmeraj spodbuja in motivira k optimističnemu ravnanju in dejanju. V hudih, težkih in brezupnih časih mi molitev olajša premostiti in prenašati vse trpljenje in vse srčne bolečine. Težki križ, ki nam je v življenju naložen, z molitvijo lažje prenašamo in nosimo do zadnje postaje. Zato imam vedno v mislih: Gospod Bog, daj in pusti me tako živeti, da vse, kar roka ali um storita, vselej tebi vdan hočem živeti in umreti.

Rupert Gasser

V molitvi črpam moči za vsakdanje življenje, vključujem vse moje drage in tiste, ki trpijo na duši in telesu. Lepo doživetje je bilo zame, ko smo imeli v adventu Marijin obisk, in smo skupno z vaščani molili in peli.

Paula Hedenik

Für mich bedeutet das Gebet Zwiegespräch mit Gott und Maria. Ich kann bitten, empfangen und danken.

Theresia Schaunig

Vaška skupnost postaja farna skupnost.

Vprašali smo g. župnika, kako si on vzame čas, da kljub mnogim terminom kot dekan pride v oddaljene vasi k srečanju.

„Skupine, ki skupno molijo – skupno vztrajajo v dobrem“ bi lahko vzeli kot geslo molitvenih skupin v fari. 19. junija so se srečali člani Živega rožnega venca pri sv. Heleni. Rožni venec, besedno bogoslužje, nagovor in še pri skupnem pomenu so obdajali njihov shod.

Naloga članov Živega rožnega venca je, da zmolijo vsak dan desetko rožnega venca. V fari imamo 195 članic.

20. oktobra so imeli pomožni člani Marijine ligije vsakoletno srečanje. Sv. maša se daruje za umrle člane, nato so vsi vabljeni v mežnarijo na pogovor. Naloga P. Č. je, da zmolijo vsak dan rožni venec, molitve k Sv. Duhu in Magnifikat. V fari imamo okrog 65 članov. Po celi Avstriji jih je približno 25.000. Razsežnost molivcev Marijine legije je pa seveda svetovna.

Tedensko pa se srečavajo aktivni člani Marijine legije. Sestanki vsebujejo v glavnem 3 enote.

MOLITEV

(rožni venec, molitev k Sv. Duhu, Magnifikat)

POGOVOR

(prisluhniti božji besedi, pogovarjati se o veri in utrditi vero)

APOSTOLAT

(po dve in dve iskati stik z vsakim človekom)

Sestanki so vedno ob četrtek ob 20. uri v župnišču, katerih se lahko vsi udeležijo.

Vsak mesec 13. pa vabi Kurija Celovec k romanju na Žihpolje.

Verski pogovori (patricijski sestanki) so se v naši fari že zelo dobro udomačili. Voditelj je g. dekan Leopold Kassl, ki ima k posameznim tematikam tudi nagovor. Eno misel pa pripravi nekdo od udeležencev.

Prihodnji sestanek bo v sredo, 18. januarja 1995, ob 20. uri v župnišču. Vabljeni!

Mir in veselje božiča naj nam bo blagoslov v novem letu.

Leni Kulnik

10 JAHRE Familienrunde Franzendorf

KINDER, WIE DIE ZEIT VERGEHT!

10 Jahre ist es jetzt her, daß die Familienrunde Franzendorf gegründet wurde. Anfangs aus 16 Personen bestehend, magerte sie zwischenzeitlich auf 8 Personen ab. Nichtsdestotrotz. Die Themen immer hochaktuell, die Mitglieder immer zu Diskussionen und Meinungsaustausch bereit, geht es jeden dritten Freitag im Monat los. Mit von der Partie unser Herr Pfarrer.

Die Themen werden schon einen Monat vorher festgelegt. Danach wird beim monatlichen Treffen, immer bei einer

anderen Familie, das ausgesuchte Thema behandelt. Nach dem Diskutieren, wobei die diesbezüglichen Meinungen öfter auseinander gehen, kommt der gemütliche Teil des Abends. Bei Kaffee und Kuchen wird dann so manches Problem leichter gelöst.

Schwerpunkt unserer Arbeiten im Jahr 1994 waren Diskussionen über die Fernsehsendung „Partnerschaft im Alltag“ und über Videofilme betreffend die Lebensgeschichte verschiedener Heiliger. Auch Themen wie Integration im

Das Glück des Menschen liegt im Bewußtsein getaner Pflicht. Je größer das Bewußtsein des Einzelnen, desto höher sein sittlicher Wert. Dem Menschen in seiner Bedrängnis beistehen zu dürfen und zu können, bedeutet höchste Berufung.

Spomini na štiridesetletno babiško službo

Rada se spominjam na štiridesetletno babiško delovanje, v katerem sem več kot osemsto dojenčkom pomagala „pristopiti“ v naš svet. Prevozila sem nekaj tisoč kilometrov v fari, občini in preko

občinskih meja. Dostikrat mi je telefon prekinil sladko spanje. Slušalka me je „klicala“ mamicam na pomoč. In to ob vsakem vremenu, ponoči ali podnevi, za vse sem bila pripravljena.

Doživela sem zelo lepe trenutke; tudi nekaj grenkih je sicer bilo vmes, toda občutki so bili tedaj najlepši, ko sem smela položiti materi zdravo dete v naročje. Roditi otroke doma ni samo-umevno, povezano je z veliko odgovornostjo in ljubeznijo. Zato sem prav hvaležna Bogu in Mariji za varno spremstvo in trdno zdravje. Mamicam moraš dati občutek zaupanja in zanesljivosti; v težkih urah pa jim stojiš ob strani. Rada pa se bi povsem zahvalila vsem mamam in očetom, ki so mi zaupali v poklicu. Vesele spomine obujam tudi na krste, ko smo še otroke nesli peš ali se peljali z vozom; hvala Bogu pa otroci niso zboleli na posledicah te dolge hoje.

Ponosna sem na „moje“ otroke, čvrste fante in nežna dekleta, ki so in bojo v prihodnosti skrbeli za naraščaj. Česar sem pa najbolj vesela pa je, da so zdravi.

Rezi Valentinitich

Als 21-jährige diplomierte ich Anfang März 1955 zur Hebamme. Bald versuchte ich in unserer Pfarre und Gemeinde das Vertrauen der Mütter zu gewinnen.

Durch die Liebe zu meinem Beruf war ich immer bestrebt, den Müttern, die sich mir anvertrauten, in ihren schmerzhaften Stunden beizustehen. Ein Kind in vertrauter Umgebung zu gebären ist stets ein unvergleichbares Ereignis. Die Mutter findet hier ihre Wärme, das notwendige Vertrauen und die Liebe. Ich erlebte wunderschöne Augenblicke, es war immer ein überwältigendes Gefühl, wenn ich ein gesundes Kind in die Hände der Mutter legen durfte. Ich danke allen Müttern und Vätern für ihr großes Vertrauen, das sie mir entgegengebracht haben.

Lastnik, izdajatelj in založnik:
fara Bilčovs

Za vsebino odgovarja:
župnik Leopold Kassl, 9072 Bilčovs 1

Tisk: Mohorjeva, Celovec

Eigentümer, Herausgeber und Verleger:
Pfarre Ludmannsdorf

Für den Inhalt verantwortlich:
Pfarrer Leopold Kassl, 9072 Ludmannsdorf 1

Druck: Hermagoras, Klagenfurt

Allgemeinen, Umwelt, Europäische Union udgl. wurden behandelt. Ebenso füllten Gespräche über das Evangelium vom kommenden Sonntag den Abend. Man wundert sich immer wieder, wie viele verschiedene Meinungen es zu einem einzigen Thema geben kann.

Im Sommer wird entweder ein Ausflug oder eine Grill-Party veranstaltet. Diese Abwechslung wird auch gerne von den Kindern angenommen und war noch immer ein lustiger und gelungener Tag. Nach der Sommerpause freuen sich alle schon auf einen Neuanfang im Herbst.

Wir wünschen uns sehr, daß die Familienrunde so wie bisher noch lange weiterbestehen möge, und uns die monatlichen Zusammenkünfte im Glauben bereichern würden.

A + S

Dan starih – Seniorentag 1994

Dan brez smeha je izgubljen dan.

Jeder Tag, an dem man nicht
gelacht hat, ist ein verlorener Tag.

Srečanje letnika 1934

V soboto, petega listopada, smo se nekdanji sošolci po desetih letih ponovno srečali. Skupno z našim duhovnikom gospodom dekanom Leopoldom Kasslom smo se najprej pri sv. maši spomnili naših rajnih sošolcev in učiteljev. Nato smo ob prijetni družabnosti v gostilni Miklavž zbužali spomine na pretekla leta.

R. V.

Abermals nach 10 Jahren sind die Jahrgänge 1933–1934 zu einem Schülertreffen zusammengekommen.

Am 5. November 1994 trafen wir uns in der Pfarrkirche Ludmannsdorf, wo Herr Hochwürden Dechant Leopold Kassl für die schon verstorbenen Lehrer und Schüler eine Messe zelebrierte.

Danach gab es ein sehr gemütliches Zusammensein im Gasthaus Ogris.

Erinnerungen wurden wachgerufen und ein Hauch alter Schulatmosphäre war zu spüren.

Frohgelaut und mit dem Wunsch uns bald wieder zu treffen, gingen wir erst sehr spät auseinander.

Mladinski cerkveni zbor

Na praznik Sv. Treh kraljev 1995 so mladinci kakor vsako leto zapeli v cerkvi koledniško pesem Sv. Treh kraljev v obeh deželnih jezikih. Drugega in tretjega januarja letošnjega leta so izvedli po fari akcijo Sv. Treh kraljev in nabrali za misijone vsoto ATS 56.640,-.

Od leta 1969 naprej je učila kolednike gospa Urška Kassl. Zahvalo v imenu farne skupnosti ji je izrekla zastopnica katoliškega ženskega gibanja. Zahvala ji gre tudi za ves trud, ki ga je vložila v mladinski zbor, ki že mnoga leta mesečno olepša božjo

službo. Njena želja je bila, da bi mladostniki iz mnogih družin v fari kakor zdaj tudi v bodoče popestrili cerkveno petje. Kdor hoče kot odrasel peti Bogu v čast, mora zgodaj začeti. Gospa Urška Kassl se je že kot mlado dekle pridružila cerkvenim pevcem v domačem kraju na Želinjah in je pela v cerkvi, odkar je v Bilčovsu. Zahvala ji nadalje gre za dvig ljudskega cerkvenega petja v fari na visoko raven.

Farna skupnost jo vključuje v vsakdanjo molitev. Za ves trud in delo naj bo Bog dober plačnik.

Urška Kassl

* 18. 10. 1928
† 16. 1. 1995

MOLIMO:

O Bog, slava vernih in življenje pravičnih, odrešeni smo s smrtjo tvojega Sina. Naši sestri, ki je trdno verovala v skrivnost vstajenja, podeli veselje prihodnje blaženosti. Po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

Sehnsucht

Vom Tod umworben
ich sehne mich
nach vollrem Leben
nach Gesprächen
mit nahen Menschen

nach Worten die
eine neue Wirklichkeit
zaubern
nach meinem verborgenen Ich
das hinter der Zeit
das Wesen der Welt
manchmal ahnt

Rose Ausländer, (1918–1988)

Moški zbor „Bilka“ nas skozi vse leto razveseljuje s svojim ubranim petjem

Tudi najmlajši farani/faranke so iskali Boga v obliki dejavne ljubezni

Radi so sodelovali pri adventnem bazarju in otroški polnočnici dne 24. decembra 1994.

*Gospod gleda dol
z nebes
na človeške otroke,
da bi videl,
ali je kdo razumen,
ali je kdo,
ki Boga išče.*

Ps 14, 2

*„Advent, advent,
ein Lichtlein
brennt ...“*

*Prva sveča
gori ...*

Vsak večer smo prižigali sveče na adventnem vencu. Drobni plameni so tudi zjutraj v šoli spremljali našo molitev z otroki.

Tako so otroci skozi ves advent spoznavali, da so venec, sveče in molitev znamenja vere.

V jaslice so polagali otroci slamice. Vsaka slamica je pomenila eno žrtev, premaganje ali dobro delo.

Del priprav na praznike so bila tudi v vseh razredih mala presenečenja (igrice, pesmi, glasbeni prispevki) in božične voščilnice z raznimi sporočili. Preko voščilnic lahko v pristrčnem veselju ohranjamo stik z znanci, s prijatelji in sorodniki. Z istim namenom so otroci tudi brkljali in izdelovali majhna darila.

Vsem učiteljicam pristrčna zahvala za sodelovanje.

Allen Lehrerinnen, die die Kinder durch den Advent und die Weihnachtszeit begleitet haben, sei ein herzliches Dankeschön ausgesprochen.

Ein „Vergelt's Gott“ auch allen Kindern, die die Kindermette am 24. Dezember 1994 mitgestaltet haben.

Rezika Kapus

Izlet na Brško planino. – V župnijskem svetu smo se pogovarjali o sproščenem izletu na kakšno planino in to misel smo uresničili 11. septembra 1994. Kakor vidite na fotografiji se je precej bilčovskih faranov udeležilo farnega izleta na Brško planino. Na povabilo melviškega župnika, bilčovskega rojaka preč. gosp. Rudija Saffrana, smo se odpravili ob 9. uri zjutraj s privatnimi vozili na pot. Ob 11. uri smo v cerkvi (zadaj vidni) obhajali lepo bogoslužje. Cerkvica je bila veliko premajhna. Po maši smo pri prijetnem pomenku in okrepčilu še dolgo sedeli skupaj. Gospodu melviškemu župniku gre zahvala za povabilo in prijeten oddih na brški planini, ki je v njegovi fari. Bilo je res zelo lepo. Hvala vsem udeležencem!

(Foto: T. Valentinitich)

Was heißt Christ sein?

Ich bin Christ, weil mir dieser Glaube sehr gut gefällt und weil es der einzige ist an den ich glaube und weil ich auch getauft worden bin.

Warum ist die Firmvorbereitung wichtig?

Dadurch erlangt man einen stärkeren Glauben und festigt diesen. Man erweitert sein Wissen über Gott, Jesus, den heiligen Geist und die heilige katholische Kirche.

Wenn man sich nicht jetzt in die Geheimnisse des Christentums vertieft, lernt man sie nie mehr kennen. Aber wenn man ein wahrer Christ sein will, muß man schon das Wichtigste wissen. Man sollte auch nicht zur Firmung gehen, wenn man es nur wegen des Geschenkes tut. Das Kind sollte sich auch nicht für die Firmung entscheiden, wenn dies nur die Eltern wollen und nicht das Kind selbst. Dies wäre völlig falsch und es würde auch keinen Sinn ergeben. Für das Kind wäre es schlecht, weil es die Sachen sowieso wieder vergißt. Außerdem ist es kein Muß. Die Firmung basiert auf einer freiwilligen Entscheidung.

Peter Wanschou

Kaj mi pomeni biti kristjan?

Da sem kristjanka, je zame zelo važno. S krstom sem pristopila h krščanski veri. Starši so tedaj za me odločili, da bom kristjan. Za to odločitev sem jim zelo hvaležna. Biti kristjan pomeni tudi, da imam nalogo, ki jo od nas zahteva Jezus. Kristjan naj bi delil, pomagal, molil, ... Ta dobra dela rada storim in se s tem počutim kot kristjan.

Zakaj je priprava na sv. birmo važna?

Rada hodim k birmski pripravi. Vedno spet zvem kaj novega o Jezusovem življenju, kaj on od nas zahteva in o drugih svetnikih, ter evangelistih.

Pred kratkim smo gledali film o „Materi Terezi“. Videli smo, kako pomaga ubogim ljudem. Ne vem, če bi to vse zmogla narediti za bolne, lačne, uboge, žalostne in ljudi brez strehe nad glavo. Ona rada pomaga tem ljudem. Da naj pomagamo drug drugemu, se tudi učimo pri birmskem pouku.

Milena Reichmann

Kaj mi pomeni biti kristjan?

Kot kristjan sem v skupnosti, v kateri se počutim dobro. Pri krstu sem postala božji otrok, od tega dneva naprej sem kristjan. Biti kristjan pomeni tudi, da si fleten in odprt. Tudi v šoli pri verouku bolj in bolj spoznavam Jezusa.

Zakaj je priprava na sv. birmo važna?

Da spoznavam življenje Kristusa. Pri birmskem pouku se moramo tudi naučiti raznih molitev. Če se teh ne bi naučili, tudi ne bi smeli iti k sv. birmi. Pri birmskem pouku se tudi učimo o zaupanju, da naj delimo ...

Martina Lausegger

Kaj mi pomeni biti kristjan?

Zakaj je priprava na sv. birmo važna?

Otroci, ki obiskujejo birmiski pouk, se vzgajajo v krščanskem duhu, ker so se zato odločili njihovi starši. Z birmo pa se začne za nje novo življenjsko območje. Začenjajo sami odločati o svojem življenju in ravnanju. Sami izpovejo svoje hotenje, tudi svoj „ja“ h krščanski veri. Birmanci stopajo v odrasli svet. To pa je izziv za odrasle farane. Mladim je treba dati prostora v farni skupnosti. Doba uboganja se zaključuje, začenja se doba vključevanja in sodelovanja. Odprimo jim naša vrata!

Die Firmvorbereitung ist die letzte gemeinsame Tätigkeit dieser Generation. Im Alltag gehen die Firmlinge schon getrennte Wege, in verschiedene Schulen in verschiedenen Orten. Bald wird die Trennung noch größer durch die Berufswahl oder das Studium. Mit der Firmung beginnt ein neuer Abschnitt im Leben der Christen. Der Firmling bekundet sein Glaubensbekenntnis selbst. Damit tritt er als mitbestimmendes und mitgestaltendes Mitglied in die Pfarrgemeinschaft ein.

Ingrid Zablatnik

Kaj mi pomeni biti kristjan?

Kot kristjanka verujem v enega Boga. Spoznavam Jezusovo življenje. Od katoličana se pričakuje, da hodi tudi v Cerkev.

Zakaj je priprava na sv. birmo važna?

Mislím, da če gremo k birmskemu pouku, več zvemo o Jezusu, kot v šoli. Pri birmskem pouku spoznavam tudi sv. pismo. K birmi grem, ker hočem sama izpovedati, da verujem v enega Boga. Pri krstu so to izpovedali zame moji starši in moji botri.

Breda Zablatnik

Kaj mi pomeni biti kristjan?

Biti kristjan mi pomeni zelo veliko. Kot kristjan imam varovalca, ki me do konca življenja varuje. Vera v Boga mi potrdi večno življenje. Imam luč, ki mi sveti v dobrih in hudih časih. Moja naloga je, da delim in

pomagam. Imam nekoga, ki mi odpušča in me na težki poti spremlja.

Zakaj je priprava na sv. birmo važna?

Zato, da Jezusa bolj spoznavam in več zvem o katoliški veri. Pri pripravi na sv. birmo ponavljamo molitve in se učimo njih. Priprava je važna za moje nadaljnje življenje kot kristjan. Zvemo o ljudeh, ki so storili veliko dobrega. O njihovem življenju gledamo filme, kot npr. o Materi Terezi. Od njih se lahko učimo.

Armin Boštjančič

Kaj mi pomeni biti kristjan?

Zelo važno mi je, da sem kristjanka. Zanimam se za Jezusovo in Marijino življenje. Kakšne čudeže je delal, kako je živel. Vesela sem, da imam možnost obiskovati birmanski pouk. Tukaj najdem vse odgovore na moja vprašanja.

Zakaj je priprava na sv. birmo važna?

Tu zvemo kaj je sploh sv. birma. Učimo se o zakramentih, zapovedih in nasplošno spoznamo sv. pismo. Vesela sem, da lahko obiskujem birmanski pouk.

Janja Kolter

Kaj mi pomeni biti kristjan?

S krstom sem postala kristjan. Kot kristjan živim v skupnosti. Ko se krsti otrok, se vklopi zvonjenje vseh zvonov, da ljudje zvejo, da je nov kristjan stopil v našo skupnost.

Zakaj je priprava na sv. birmo važna?

Da bolj spoznam Jezusa. Sv. birma je priprava za nadaljnjo življenjsko pot. Spoznamo molitve in rožni venec. Oblikujemo tudi nedeljske maše. Beremo berila in pripravljamo prošnje za mašo. Govorimo o različnih stvareh. Večkrat se tudi igramo. Je zelo fletno.

Petra Schellander

Uredništvo želi
vsem faranom
blagoslovljeno, zdravo
in srečno novo leto.

Die Redaktion wünscht
allen Pfarrangehörigen
ein gesegnetes,
gesundes und erfolgreiches Jahr 1995

Leopold Kassl	Franziska Kropivnik
Hanzej Reichmann	Emil Stingler
Anna Gasser	Josef Kuess
Rupert Gasser	Leni Kulnik
Ingrid Zablatnik	Theresia Köfer
Rezika Kapus	Monika Mischkulnig
Franz Quantschnig	

Veliko rok je bilo potrebnih, pa tudi veliko časa, da smo poželi njivo rži, pšenice, ječmena ali ovsa. Danes opravi to delo kombajn v nekaj urah. Pa smo začudeni, da imamo manj časa izreči Bogu hvalo za vsakdanji kruh. Žanjci nekoč so si vzeli čas za malico in kramljanje.

Težko je bilo delo na polju. Predniki so se zavedali besed svetega pisma: „V znoju tvojega obraza boš jedel kruh“. In prošnja: „Daj nam danes naš vsakdanji kruh“ se je porajala v globini duše.

Delo, način življenja, časi se spreminjajo in mi se spreminjamo v času in dozorevamo...

Žetev nekdej...

Terice (leta 1939)

Baje nekje v Kajzazah. Prijazne terice – šest po številu. Kdo je sedeči mož v ospredju, boste lahko uganili – kdo je pa fantič z vilami?

Zgleda, da se ne bojita pezdirlja...

Prt, terice, tkalec, pezdir, preja... besede nas nostalgичno spominjajo na preteklost.